

Arrest

nr. 342 772 van 12 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 november 2025 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 januari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 8 maart 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 juli 2025 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In haar *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* werpt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens de laattijdigheid van het beroep.

2.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing tot “*weigering van de vluchtelingen-status en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*” van het Commissariaat-generaal van 3 juli 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing dertig dagen. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.2. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, wat het geval blijkt te zijn.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “*onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs*”.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij: “*Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op vrijdag 4 juli 2025 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats, zijnde [...] (zie bevestiging woonplaatskeuze p.2 NPO dd 10.01.2025 en uit het uittreksel van het bevolkingsregister dd 5.12.2024).*”

De Raad stelt vast dat verzoeker, ondanks de mogelijkheid tot het indienen van een pleitnota, het voorgaande niet betwist en het tegendeel niet aantoont.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op 4 juli 2025 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Miinstens wordt, het weze herhaald, het tegendeel niet aangetoond (zie AD CGVS, stukken 1 en 2).

2.3. Laattijdigheid beroep

De geldige kennisgeving deed de beroepstermijn ingaan.

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, “*tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst*” (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op vrijdag 4 juli 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was woensdag 9 juli 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn. Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen was donderdag 7 augustus 2025 de vervaldag van de beroepstermijn. Verzoeker had dus tot en met 7 augustus 2025 de tijd om zijn beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, verzonden op 4 november 2025, werd bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoeker maakt geen gewag van overmacht in zijn verzoekschrift en toont deze niet aan. Hij toont bijgevolg niet aan dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen.

2.5. De commissaris-generaal werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift en de niet-ontvankelijkheid van het beroep op in haar “*NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” van 2 december 2025. Deze nota werd overgemaakt aan verzoeker (stuk 6 in het rechtsplegingsdossier) waardoor hij op de hoogte was van de nota van de commissaris-generaal, en van het feit dat zij met toepassing van artikel

39/73-2 van de Vreemdelingenwet vraagt gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in deze zaak. Hierbij werd ook de aandacht gevestigd op artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet, waarin wordt bepaald dat indien hij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure hij geacht wordt hiermee in te stemmen, wat geschiedde. Verzoeker liet eveneens na om in een pleitnota te antwoorden op de vaststelling door de commissaris-generaal betreffende de laattijdigheid van zijn beroep en verdedigt zich op dit punt derhalve niet.

2.6. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

3. Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

4. Om voormelde reden past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO